

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 655/2021
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ Д.О.О. из ..., чији је пуномоћник Драган Маричић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Миланка Радовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 5086/18 од 28.05.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је поводом приговора о стварној надлежности привредног суда, исти оценио као основан, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као правног лица и тужених у својству адвоката, а по закљученом уговору о заступању, због чега је на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 7346/2021 од 06.10.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору између привредног друштва и тужених, као физичких лица, адвоката, који по Закону о адвокатури немају својство предузетника и не региструју се у Агенцији за привредне регистре, већ у именику Адвокатске коморе, због чега сматра да није надлежан за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредби члана 506. став 2. овог ЗПП, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС,

87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је Први основни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је поднета 27.03.2009. године. Предмет тужбеног захтева је накнада штете у износу од 111.594,84 динара

Одредбом члана 2. став 1. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 24/12), је прописано, да, адвокатура је независна и самостална служба пружања правне помоћи физичким и правним лицима. Одредбом члана 38. овог закона, да, је адвокат дужан да на приход остварен по основу обављања адвокатске службе, плаћа порез у складу са пореским прописима. Одредбом члана 44. овог закона, да, адвокат се бави адвокатуром самостално, у заједничкој адвокатској канцеларији или као члан адвокатског ортачког друштва. Одредбом члана 45. став 5. овог закона, да, заједничка канцеларија нема својство правног лица. Одредбом члана 52. став 1. овог закона, да, на рад и пословање друштва примењују се одредбе закона којим је уређено пословање ортачких друштава, ако овим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19), је прописано да, предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији. Одредбом става 2. овог члана, да, физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије, уређену посебним прописом, сматра се предузетником у смислу овог закона ако је тим прописом то одређено.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Адвокат појединац, који самостално обавља адвокатску делатност, не може се сматрати предузетником у смислу одредби члана 83. став 1. и 2. Закона о привредним друштвима, јер такав његов статус није одређен Законом о адвокатури, као посебним законом који уређује ову делатност и није од утицаја то што адвокати на приход остварен на основу обављања адвокатске службе плаћају порез у складу са пореским прописима.

Како су ББ и ВВ тужени као физичка лица, ради накнаде штете у вези заступања тужиоца од стране тужених, као адвоката, према наводима тужбе, то се не могу сматрати предузетницима, због чега није испуњен субјективни услов за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Стога је Први основни суд у Београду стварно надлежан за даље поступање у овом предмету, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић